

גדל שלום

מיסודו של המלובן ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

דבר ה'

גאון חסידות בארץ ישראל
רבי משה שמואל סיליש"א

הוי מקבל את כל האדם

נר קטן והחל ללמוד. אך בעל הבית לא ראה זאת בעין טובה, וגער בו שיכבה מיד את הנר, ולא יפריע למנוחת הסובבים. בלית ברירה, כיבה הרב את הנר, והמשיך לגרום בעל-פה. לאחר כמה שעות, נשמע קול שקשוק עגלות המתקרבות לאכסניא, העגלות עצרו ליד הפונדק, ומיד הזדרז בעל הבית להעלות את האור, ופתח בלבביות רבה את הדלת, וקיבלם בסבר פנים יפות. האורחים היו אכן רמי מעלה, היה זה האדמו"ר רבי אהרן מקוידנוב עם פמליא מחסידיו, בעל הבית ובני ביתו נחפזו להגיש שתייה חמה לאורחים, ולאחר שנחו מהדרך והתחממו מעט, קם הרבי להתכונן לתפילת ערבית.

כאשר חלף במסדרון כדי לרחוץ את ידיו, הביט על היהודי השוכב לו על גבי הקרקע, והנה הוא רואה לפניו את גאון ישראל בעל "בית הלוי" - רבה של בריסק. מיד נתן קולו בהתרגשות: רבינו! מדוע אתה שוכב כאן? כששמע בעל הבית את קריאות הרבי, תקפה אותו חלחלה והתמלא פחד ובושה בליבו, הכיצד נהג מנהג קלון בגאון ישראל, ומיהר לבקש את מחילתו בצער עמוק.

אמר לו רבי יושע בער, כי אינו מוכן למחול לו, כי אם בתנאי שיבא הוא אליו לביתו בבריסק, וישב בביתו כשבועיים ימים, וילמד פרק בהלכות חסד והכנסת אורחים.

הוסיף הרב ואמר לבעל האכסניא: כעת התיישבה לי הקושיא, מדוע האריכה התורה במידת החסד של אברהם אבינו, ואילו במעשיו של לוט התורה קיצרה? זאת, משום שאברהם נהג כבוד רב לכל אדם, ואף למי שנראו לפניו כערביים, אך לוט נהג בכבוד רב לאורחיו, רק משום שברגע הראשון כבר ידע שהם מלאכים!

ואכן, בעל הפונדק נסע לבריסק והתאכסן בבית הרב, ובעיניו חזה כיצד הגאון מכניס ומוציא את אורחיו, חומל על דלים ומחיה נפשות נדכאים. ומני אז נהפך לאיש אחר. שבועיים אלו ששהה בבית הגאון רבי יושע בער - הפכוהו לבעל חסד מובהק, ולאחר שחזר לביתו התחיל במעשה חסד והטבה, והיה נודע כמכניס אורחים הגדול בכל סביבתו.

זהו הלקח הנלמד מפרשתנו, לקבל כל יהודי באשר הוא, ללא הבדלי מעמדות, ובכך נחזיק במידת הכנסת האורחים של אבינו אברהם ע"ה, ונעשה נחת רוח לבורא יתברך שמו. שבת שלום ומבורך.

שכן לוט לא עשה זאת לשם המצוה, אלא לצרכיו האישיים.

ומעשה שהיה אצל הגאון רבי יושע בער סולובייצ'יק זצ"ל בעל "בית הלוי", אשר מנהגו היה, שכאשר היה יוצא לדרך, פושט היה את בגדי הרבנות שעליו, ולובש בגדים כשל פשוטי העם. פעם אחת, יצא מביתו לליל חורפי סוער לכיוון העיר 'ברנוביץ', כאשר הקור בחוץ היה איום ונורא. באמצע הדרך, הבינו כי לא יוכלו להמשיך כך בדרכם, ולכן חיפשו אכסניא קרובה בה יוכלו לשהות עד שוך הסערה. כשמצאו את הפונדק

וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה וְלוֹט וַיֹּשְׁבוּ בְּשַׁעַר סָדָם וַיְרֵא לֹט וַיִּקַּם לְקַרְאֵתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם אֶרְצָה (יט, א)

יש להתבונן, מדוע האריכה התורה במעלת ובסיפור הכנסת האורחים של אברהם אבינו ע"ה, ולעומת זאת, במעשיו של לוט התורה מקצרת, והרי גם הוא השתחוה לאורחים אפיים ארצה וקיבל אותם בכבוד גדול? ואף יתירה מכך, הוא עשה זאת תוך מסירות נפש כאשר הוא נמצא בעיר שהחוקים שלה נוגדים את מעשיו, לעומת אברהם שלא עמד בניסיונות שכאלו?

עוד יש להבין, מדוע כאשר באו המלאכים אל אברהם, הגיעו אליו מחופשים לבני אדם עוברי דרך, ואילו אצל לוט הם התגלו אליו בצלמם כדמותם - כמלאכים?

אלא, הענין הוא כך: אברהם אבינו היה מכניס אורחים לשם מצות השם יתברך, כפי שניתן להוכיח מכך שאף כאשר באו אליו אנשים פשוטים - נהג הוא בהם כבוד גדול כמלאכים, ולכן נראו אליו המלאכים כדמות אנשים, בכדי לזכות אותו שיקיים את המצוה בשלמותה.

לא כן לוט, מנהגו היה לקבל אליו רק אנשים מיוחדים ורמי מעלה, וכאשר היו באים אליו אנשים המונוניים ופשוטי עם, לא היה נותן להם לדרוך על מפתן ביתו. לכן, הוצרכו המלאכים להתגלות אליו בדמותם האמיתית, כי בלא זה לא היו נכנסים אליו. וכאשר ראה לוט, שאכן מלאכים הם אלו המבקשים להיכנס אצלו, הבין שמן-הסתם יש בפייהם בשורות טובות עבורו, כפי שבישרו לדודו אברהם, ולכן קיים בהם מצות הכנסת אורחים.

הוכחה לדברינו, כי לוט לא עשה זאת לשם המצוה אלא מתוך אינטרס אישי - ניתן להביא מהעובדה שכאשר באו אנשי סדום לדרוש ממנו שיוציא אליהם את האנשים החוצה, נהג לוט במעשה נבזה, כאשר הוציא אליהם את בנותיו, באומרו להם: "עשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר". (בראשית י"ח). מעשה המוכיח, כי מעשיו לא היו לשם שמים כלל וכלל!

זו היא אפוא הסיבה, מדוע האריכה התורה דוקא במעשי הכנסת האורחים של אברהם אבינו,

וירא

כ"ש	צפת	ת"א	י-ם	כניסת שבת:
4:27	4:19	4:24	4:06	
5:22	5:17	5:21	5:20	צאת השבת:
			5:58	ר"ת:

ולוט יושב בשער סדום
(יט, א)

היהודי המקומי, היה זה כבר בשעת ליל מאוחרת. הקיש העגלון על דלת הפונדק, אך לא נענה. אך כיון שמצבם כבר הגיע לכדי פיקוח נפש - ציוה הרב את העגלון שיקיש על הדלת בחזקה.

מששמע בעל הבית את הדפיקות העזות, פתח הדלת בפנים זועפות, והודיעם בצורה נחרצת כי אין לו מקום לינה עבורם, היות וצריכים להגיע אורחים חשובים. אך הרבו העגלון לא הרפו, והתחננו על נפשם שלא ישאירם בחוץ למות בקור העז, ודי להם אם יתן להם קורת גג עד הבוקר.

לאחר הפצרות רבות, הסכים בעל האכסניא להכניסם, והזמינם לשכב על הרצפה במסדרון. הרב, שעדיין לא השלים את חוק לימודו, הדליק

מדאות קודש
הדמשה משיבתנו הקדושה

מדאות מהילולת רבי מרדכי שרעבי זיע"א בשנים עברו

מדרש התורה
חידושים וקדוה לשולחן שבת

"וַיֵּרָא וַיִּרְץ לְקִרְאָתְךָ מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ אֶרְצָה" (יה, ב)

עצתו של הבעש"ט לחשוכי בנינים

הרב הקדוש בעל התניא זי"ע המתין לזרע של קיימא כמו י"ד שנים מעת נישואיו, וכאשר בא להזכיר עצמו אצל רבו הרה"ק ה"מגיד" ממעזריטש זי"ע, יעץ לו לקיים מצות הכנסת אורחים כסגולה, ורמז לזה בפסוק, במה יזכה נער את ארחו (תהילים קי"ט, ט), "במה יזכה האדם ל'נער', על ידי 'את ארחו', כשיכניס אורחים להאכילם, להשקותם ולמלאות כל סיפוקם בסבר פנים יפות. וסיפר לו שגם אביו של הבעל שם טוב נושע בדרך זאת. יש שרמזוהו בכתוב הא לכם זרע (לקמן מז, כג) "הא" נוטריקון הכנסת אורחים, שעל ידי קיומה בהידור רב, יהיה "לכם זרע", דורות ישרים מבורכים.

הכנסת אורחים מסוגלת להניצל מצער הלידה

כמו כן יש שהוסיפו שמשגולת הכנסת אורחים להניצל מצער הלידה, כי 'בעצב תלדי בנינים' (ג, יז) ה'ת עיניה צרה באורחים. וזו שגוברת על טבעה ומכנסת אורחים בעין יפה הרי יצאה מכלל 'עצב', וממילא אינה בכלל הקללה (שפת אמת מבערוזאן, ה"ד בקו' משמחי לב עמ' פ').

"וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ" (יה, ד)

למה אמר להם השענו ולא שבו תחת העץ בירושלמי מסכת ברכות (פ"א ה"א) איתא "המלאכים אין להן קפיצין", ופירש הפני משה (שם), שאין להם חוליות ברגליהם שיוכלו לקפל אותן כדי לשבת, אלא תמיד עומדים הם. ולפי זה אפשר לפרש, מה שאמר להם אברהם אבינו למלאכים בלשון "והשענו" תחת העץ ולא אמר להם שבו תחת העץ, זאת כיון ששייבה לא שייכת אצלם.

"וַיַּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אֲבָרָהָם מִשְׁתָּהוּ גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִיל אֹתוֹ - וַיִּצְחַק" (כא, ח)

יצחק אבינו היה הילד הראשון שהיה מוטל בעריסה

במדרש בראשית רבה (פ"ג, י) יש דבר פלא, שיצחק אבינו היה הילד הראשון בעולם שהיה מוטל בעריסה, שכל הילדים שנולדו עד יצחק אבינו, נולדו גדולים ולא הוצרכו לעריסה, אבל יצחק אבינו היה הראשון שנולד קטן, וביום שנתנוהו בעריסה, עשה אברהם משתה גדול.

וכן מצינו במדרש בראשית רבה (פ"ו, א) שבתחילה היו כל הנולדים הולכים על רגליהם תיכף ומיד ביום לידתם, וכשהיתה אשה יולדת ביום, היתה אומרת לבנה, "צא והבא לי אבן לחתוך את טבורך", וכשילדה אשה כלילה, היתה אומרת לבנה, "צא והדלק לי נר לחתוך את טבורך".

"וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁרְךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל" (יה, ט)

צניעות שרה

כשבאו המלאכים אצל אברהם אבינו, שאלו אותו, איך שרה אשתך, ויאמר הנה באהל. ויאמר, שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך, ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו. ולמה שאלו את אברהם היכן שרה, וכי המלאכים אינם יודעים. מפרש רש"י (על פי ב"מ פז), כדי לחבבה על בעלה, שבתשובתו "הנה באוהל" יזכר שבחה של שרה שהיתה צנועה ונסתרת ולא גלויה לפני אנשים זרים, ובוה תתחבב על בעלה כמה טובה היא, איזו צנועה היא. מכאן יש לנו ללמוד על צניעות האשה.

"כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנְּעָר בְּאֶשֶׁר הוּא שָׂם" (כא, י)

הקב"ה שומע תפילות כל פה

פרש"י לפי המעשים שהוא עושה הוא נידון, ולא לפי מה שהוא עתיד לעשות ועיי"ש.

לפי זה ביארו מה שפסקו הטור ומרן בשו"ע (או"ח סי' ח' בשם הגאונים) שבעת עטיפת הטלית, צריך שהאדם יתעטף בעטיפת הישמעאלים. ולכאורה מה הרעיון בעטיפת הישמעאלים דוקא, אלא שפעמים הרבה יבוא היצר לאדם בגשתו לתפילתו ויאמר לו הרי חוטא ופושע אתה כזאת וכזאת עשית - כיצד תעזי להראות פניך לפני ה' ולהתפלל לפניו, לזה מזכירים לו לאדם את עטיפת הישמעאלים, כי גבי ישמעאל כתיב 'כי שמע אלוקים אל קול הנער באשר הוא שם' ולא ביטן בשמים על מעשיך שבעבר - לך נא עמוד נא התיצב נא והאלוקים ישמע לקול שוועתך וימלא כל משאלות לבך לטובה ולברכה.

תורת יוסף

הגות והלכות בפישור מפורט של מרן הגר"ע יוסף קארו

זריזין מקדימין למצוות

"וַיִּשְׂבֶּם אֲבָרְהָם בְּבֶקֶר" (יט, כז)

"תניא וציוס השמיני ימול כשר ערלמו מלמד שלל היום כשר למילה אלף שהזריזין מקדימין למלוות שנאמר וישכס אברהם בצוקר".

א. להלכה נקטינן שזריזין מקדימין למצוות עדיף מברוב עם הדרת מלך וכדמוכח בגמרא מסכת ראש השנה (דף לב ע"ג) ועל כן אין נכון להשהות מלקיים מצות ברית מילה לבנו אחר חצות כדי שירבו הנוכחים לקיים ברוב עם הדרת מלך אלא יקדים ויעשה בבוקר משום שזריזין מקדימין למצוות עדיף.

ב. אין להשהות מצות מילה לאחר ה' שעות מתחילת היום שנראה שמצות מילה בזויה עליו ח"ו.

ג. אם משהה את הברית מילה לאחר חצות משום שבבוקר לא יוכל לקיים מצות המילה בעשרה שפיר דמי להמתין בכדי שיהיה מנין, משום שהצורך במנין בשעת המילה נעלה וחשוב מאוד.

ד. עדיף להקדים ולברך ברכת הלבנה אפילו ביחיד מאשר להשהות המצוה ולאמרה בציבור דזריזים עדיף וכנזכר. (ע"פ שו"ת יבי"א ח"ב י"ד סימן ח')

שלא יטריח. וכל המבקר את החולה כאילו נטל חלק מחוליו והיקל מעליו, וכל שאינו מבקר כאילו שופך דמים".

בביקור החולה יכול המבקר לעמוד מקרוב על צרכי החולה להושיט לו כל עזרה אפשרית, אם חסר לו דבר ממאכל או משקה אות תרופות, או בעצה נכונה ונבונה כמו שכתוב: "ותשועה ברוב יועץ", או בנקיון הבית, וכמ"ש בנדריים (מ ע"א): "מעשה בתלמידו של רבי עקיבא שחלה ולא נכנסו חכמים לבקרו, נכנס רבי עקיבא לבקרו, ובשביל שכיבד וריבץ בפניו, חיה. אמר לו: רבי החייתני. יצא רבי עקיבא ודרש, כל מי שאינו מבקר את החולה כאילו שופך דמים". ואפילו אם החולה שוכב בבית חולים וישנם רופאים ואחיות המטפלים בו במסירות, בכל זאת מצוה להכנס אליו לבקרו ולעודדו ולחזקו.

ועוד חשיבות לביקור החולה, שעל ידי ביקורו באופן אישי, הוא מתרשם ומתפעל יותר ממצב החולה, שאינה דומה שמיעה לראיה, ומתעורר לבקש עליו רחמים בכל ליבו.

לפיכך נראה שאם יכול ללכת לבקר החולה בעצמו, אינו יוצא ידי חובת המצוה בשלימותה על ידי הטלפון או על ידי מכתב. ומכל מקום אם אינו יכול לבקרו מצוה להתקשר אליו או לשלוח לו מכתב ולחזקו בדברים.

ביקור חולים

"וַיִּרְא אֱלֹהֵי יְהוָה בְּאֵלֵי מִרְא" (כב, ג)

"אחרי ה' אלהיכם תלכו, וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה, הלא נאמר כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא, הלא הלך אחר מדותיו של הקד"ש, מה הוא מלגש ערומים, שנאמר ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילגשם, אף אתה הלגש ערומים. מה הקד"ש ציקר חולים, שנאמר וירא אליו ה' צאלוני ממרא, אף אתה צקר חולים. מה הקד"ש יחס אצלים, שנאמר וייהיה אחרי מות אברהם ויצרך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחס אצלים" (מסכת סוטה 77 ע"א).

כתב הרמב"ם (פרק יד מהלכות אבל הלכה ד): "ביקור חולים מצוה על הכל, ואפילו גדול מבקר את הקטן, ואפילו הרבה פעמים ביום, וכל המוסיף הרי זה משובה, ובלבד

עם סגולה

סגולות מועילות במקורות מוסכמים

תוספת שבת (המשך)

1. מובא בספרים שהקדמת קבלת השבת היא סגולה לרוות נחת מהילדים, ולזכות שיהיו יראי ה' וגדולי ישראל.

להעביר מחשבות רעות

א. בשם מהר"ם קורדוארו זצ"ל שיאמר פסוק "אש תמיד וכו' לא תכבה" (ויקרא ו, 1) הרבה פעמים (הש"ה).

ב. יצייר במחשבתו דמות אביו ואמו (סגו"מ, כא).

ג. יעביר יד ימינו על מצחו ועל העיניים ג' פעמים ויעברו ממנו המחשבות ובלבד שיתאמץ להעבירם ממנו (סגו"מ, ה, יח; לשון חכמים ח"ג ז).

ד. כל יום כשיניח תפילין יסתכל על השיניין בתפילין של ראש, וינשק התפילין שבע פעמים (לשון חכמים ח"ג ז).

ה. יאמר קבל רינת וכו', ויכוין בשם קר"ע שט"ן.

לקבל מושג

באור מושגים בנות הח"ן

מחצדי חקלא

העוסקים בתורת הקבלה נקראים בלשון הזהר הקדוש "מחצדי חקלא" שתרגומו "קוצרי השדה" ובהקדמת מהרח"ו זיע"א כתב: "ועיקר מגמתו בידיעה הזו יהיה לבער קוצים מן הכרם, כי לכן נקראים העוסקים בחכמה הזאת מחצדי חקלא".

ובביאור הענין כתב הרמח"ל (בספרו אדיר במרום) כי העבודות שבני האדם עושים להקב"ה הם בסוד עבודת השדה, וכמו שיש מיני עבודות רבות בשדה וכולם צריכות להביא את השדה אל התיקון הצריך לו, כך צריך לשכינה כמה מיני עבודות והם המצוות שאנו עושים, שעל ידם נזרעים האורות בשכינה שהיא השדה, אך כשמגיעים להקצר והיינו לצאת אל התחתונים, אז "לפתח חטאת רובץ" (בראשית ד ו) והסט"א מתחזקת לקחת זה האור, ואם אין מי שידוע לקצור השדה כראוי, אז כדי שלא ימסר האור לחיצונים, אין האור מתפשט, אך מי שמקבל עליו ענין תיקון השכינה ואינו מקיים המצוות רק לצורך עוה"ב

של עצמו], אז הוא מתעלה לקחת האור במקום שאין הסט"א מגעת שם, ומביא אותה למטה, וכיון שנלקח מן האדם הוא שמור, כי כל הסכנה הוא בהתפשטות מן המלכות עד שמגיע לאדם בעוה"ז.

המהרח"ו בשער מאמרי רשב"י (ריש אד"ו) מבאר שקצירת השדה נעשית על ידי הצדיקים היודעים לכונן בתפלתם ומעלים הברורים לשכינה והוא סוד זריעת האדמה ואח"כ גם על ידי תפלתם נקצרים הנשמות ונולדים בעולם הזה, ואז אין החיצונים נאחזים בהם. וסיים המהרח"ו "ובלי ספק כי אין יכולת בפעולות האלו אם לא בצדיקים קדישים עליונים, שתפלתם בכוונה ובידיעה גמורה בחדרי רקיעים, שידעו לזרוע ולקצור השדה העליונה וללקוט פירותיה בטהרה וכו', ואותם היודעים סדר כוונת התפלות על בוריין נקראים מחצדי חקלא קוצרים השדה העליונה.

כשעלה מו"ר האלה"י הרב מרדכי שרעבי זיע"א לארץ ישראל העבירוהו לעיר רחובות ואמרו לו שכתמורה למחיתם עליו יהיה ליטוע למחר לפחות עשר נטיעות, רבנו המשיך בלימודיו כרגיל ולא שת ליבו אליהם, לעת ערב כאשר הגיע הממונה ושאלו על סיבת השתמטותו, חיך רבנו ואמר לו 'אני נטעתי היום עשרה נטיעות בקרקע העליונה וכבר צמחו ועשו פרי' הממונה שלא הבין כוונתו חשבו למשוגע ופטרו על אתר מן העבודה.

שונה הלכות

הלכות למעשה ע"פ ספר חרדים
למור' שליט"א

ג. יברך ברכות השחר, וצריך לברכם אפילו שלא נתחייב בהם, כגון שלא ישן, או שלא פשט בגדיו, או לא חלץ מנעליו וכיוצא, אע"פ כן יברך את כל הברכות לפי שעל מנהגו של עולם נתקנו. לבד מברכת על נטילת ידים וברכת אשר יצר שאם לא נתחייב בהם לא יברך.

הלכות בית הכסא (המשך)

ט. מי שאכל דבר שצריך לברך לאחריו ברכה אחרונה בנ"ד, וקודם שיברך יצא לנקביו, יברך תחלה ברכת "אשר יצר", ואחר כך יברך בורא נפשות. ואם אירע כן באמצע סעודתו, יברך ברכת המזון תחלה ואחר כך יברך ברכת "אשר יצר". ומכל מקום אם חושש שמא ישכח לברך ברכת "אשר יצר" אחר ברכת המזון, יקדים ברכת "אשר יצר" לברכת המזון. והאוכל עוגה ואח"כ הוצרך לנקביו, יברך מעין שלש תחלה שלדעת רוב הפוסקים היא מן התורה, ואח"כ יברך אשר יצר.

י. אסור להרהר בד"ת בבית הכסא ומבואות המטונפות וכן בבית המרחץ הפנימי, וה"ה דאסור להרהר בצרכי מצוה הן בענין צדקה הן בצרכי שבת הן בצרכי סוכה ולולב ומצה וכיוצא.

הלכות ברכות השחר

א. לאחר שעשה צרכיו וניקה גופו, יברך ברכת "אשר יצר", שיש בה מ"ה תיבות שהם גי' "אדם". ויכוין לשם מזוה: יוד הא ואו הא.

ובינן אשר יצר את האדם - ע"י האדם דיצירה, נעשה האדם דעשיה העליונה. בחכמה - שבריאית האדם בחכמה נפלאה, מסוד החכמה העליונה. וברא בו נקבים נקבים - שיש בראש האדם ז' נקבים. ב' עיניים, ב' אזניים, ב' נקבי החוטם, והפה.

חלולים חלולים - אברי הלב, הכרס, והמעיים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך - כסא הכבוד הוא בבריאה, ולפני כסא הכבוד הוא אצילות. שאם יסתם אחד מהם - מהנקבים הללו ולא יהיה מיתוק הדינים בעשיה. או אם יפתח אחד מהם - יותר מדאי יהיו הרבה רחמים. אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת - כי מריבוי הרחמים יתבטלו הדינים דעשיה. ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות - שברא באדם נקבים להוציא הפסולת. כי אם יתעפש בכטן ימות ח"ו, שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת. ועוד שאפי' שהאדם מלא נקבים רוחו משתמרת בקרבו. וכן קושר דבר רוחני בדבר גשמי.

ב. תיכף לברכת אשר יצר, יאמר אלהי - נשמה שנתת בי טהורה. ואין להפסיק ביניהם ויש סוד בדבר.

על הצדיקים

מתוודן ומעשיהם על צדיקים
בפי שטיף כבוד מור' שליט"א

רבי אברהם אזולאי - כד' חשון

רבי אברהם ב"ר מרדכי אזולאי נולד בפאס שבמרוקו כשני דורות אחר גירוש ספרד. לאחר מכן עלה לארץ הקודש, היה לריעים של גדולי חברון ירושלים ועזה. ושתה מתורתם של חכמי צפת. רבינו נתפרסם הודות לתפוצתם הרחבה של ספריו "חסד לאברהם" "אור החמה" "זיהרי חמה" ו"בעלי ברית אברם". אמנם, כיון שספרים אלו עוסקים בתורת הסוד נודע רבינו בעיר כמקובל. מהחיבור אהבה בתענוגים נשקפת דמותו הגדולה גם בהלכה, וכפי שנבאר להלן.

רבי אברהם יורד למערת המכפלה

פעם בא הפחא מקושטא לעיר חברון. ומנהג הערבים, שהולכים ביום ששי למערת המכפלה. בתוך הערבים הבאים למערת המכפלה היה גם הפחא הבא מקושטא, וכאשר ראה את פתח הבור מעל המערה, ביקש לרדת לתוך המערה, אך הבהירו לו שאין יצור אנוש אשר יעז לרדת למערה עצמה.

התעקש הפחא לראות מה בתוך המערה, הסיר את המכסה מעל פי הבור אשר מעל המערה, והתכופף. בתוך כך נפלה חרבו מן הגדן והתגלגלה למעמקי מערת המכפלה. חרב זו היתה משובצת אבנים טובות ומרגליות ושווה כל הון. גזר הפחא על אחד הישמעאלים לרדת לתוך המערה ולהוציא את החרב. שילשלו את אחד המשרתים בחבל לתוך הבור, והנה אך ירד, יצאה נפשו. הורידו עוד ישמעאלים אחרים, לא הספיקו להגיע למטה, והוציאום מתים. כיוון שראה הפחא כך, אמר, מה אעשה, וכי אמית את כל משרתי? אזי גזר על היהודים לרדת ולהביא את החרב.

הפילו יהודי חברון גורלות מי ירד למערה, ונפל הגורל על רבי אברהם אזולאי. כשראה הצדיק שעליו נפל הגורל, טבל ועלה ולבש בגדי לבן. כשהאיר השחר, קם ואמר לחבריו שיתפללו עליו שלא יאונה לו כל רע. הלך אל מערת המכפלה, קשרוהו בחבל, וירד הצדיק לתוך המערה... כיון שירד, העלה להם את החרב בחבל והחל להתהלך בתוך המערה, וניגלו אליו נשמות האבות. עברו שעות, וכל היהודים ממתנינים ומצפים, מתי ישוב רבי אברהם אזולאי מן המערה והאם יזכו לראותו, פן יקראוהו אסון. לבסוף נתן אות והעלוהו מן המערה, וכל יהודי חברון ששים ושמחים לקראתו. בשבו מן המערה אמר לחבריו, שהראו לו מן השמים שבקרויב יסתלק מן העולם ויכנס לגן עדן יחד עם האבות. כל אותו הלילה היו חבריו יושבים עמו, והוא דורש לפניו בפרדס החכמה ובסתרי תורה בקבלה עד עלות השחר. כאשר הפציע אור הבוקר ירד הצדיק למקווה טבל ועלה, לבש בגדי לבן, קרא קריאת שמע, ויצאה נפשו בטהרה... וכל ישראל מצטערים כי אבד חסיד... (הובא בילקוט אור החיים, עמ' ע"ח).

מנוחתו כבוד בבית החיים בעיר חברון ת"ו זיע"א ועל כל ישראל אמן.

תולדותיו ונפלאותיו של מו"ר עט"ר המקובל האלקי, המלוב"ן, ראש עדת המכוונים, עמוד צלותהון ישראל

רבנו מרדכי שרעבי זצוק"ל

מייסד וראש ישיבתינו ישיבת המקובלים נהר שלום תכב"ץ

צופה למרחוק

מעשיות סיפורי מופת ונפלאות שנעשו ע"י רבנו זיע"א, ישנם לאין ספור, יכלה הזמן והמה לא יכלו. ואף שעברו כשלושים שנה מפטירתו של רבנו זיע"א, ישנם רבים החיים עמנו שנושעו ע"י רבנו בישועות מיוחדות, בבחינת 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים'. ועל תורת נפלאותיו בלבד יהיה ניתן לכתוב כמה כרכים עבי כרס.

מלחמת יום הכיפורים

אחד הזמנים בה התבטא באופן מופלא ראייתו הזכה של רבינו, היה בסיום מלחמת יום הכיפורים, כאשר היו הרבה נעדרים, שלא ידעו על מצבם. הורי הילדים פנו בדמעות שלישי אל רבנו זיע"א, אשר עודד אותם. ולכל אחד ידע רבנו לומר בדיוק מה מצבו של בנו. לאשה אחת אמר רבנו שלא תדאג, כי בנה ישוב בעוד שבועיים ביום שלישי, בשעה אחת בצהריים הוא ידפוק על הדלת. וכן היה ממש כדבריו. וכדומה לזה עשרות מקרים. פעמים הודיע רבנו לשואלים כי בנם נמצא בשבי במקום פלוני, וישחררוהו בתאריך פלוני. גם כאשר ל"ע אותו חייל לא היה בין החיים, ידע זאת רבנו בבירור, וכשהיה עונה בלשון "ה' ירחם" ידעו הסובבים שאותו חייל נפטר.

מעשה נוסף הדומה לזה, באשה אחת שבאה לבית רבנו ודמעתה על לחיה, כי בנה נסע לחו"ל ונעלם, וכל החיפושים אחריו עלו בתוהו. ענה רבנו ואמר לה: תבואי לכאן שבוע הבא ביום שני, ואגיד לך מה עם בנך... אדם אחד שהיה נוכח בשעת המעשה, התעניין מאד מה יאמר לה רבנו בשבוע הבא, וגם הוא הגיע לראות איך יפול דבר. כשבאה האשה ביום שני, אמר לה רבינו: מחר יבוא בנך לירושלים, ושגם היא תבוא אל רבנו למחרת. והנה למחרת בא אדם אחד לשכונת מחנה יהודה, ושאל היכן ביתו של הרב שרעבי, והראו לו. ובו בזמן אימו ג"כ היתה אצל הרב, ואז נפגשו שניהם בפתח ביתו של הרב, והיתה שמחה גדולה וקידוש ה'.

לא יכל לזוז

מעשה באחד מבני הישיבה שהלוח כסף לחברו. כעבור זמן כשהגיע שעת הפרעון, נגש אליו וביקש את כספו חזרה, אך הלה טוען כי כבר פרע את חובו. מיודענו נבהל, כי מעולם לא החזיר לו דבר. אך הלה בשלו כי כבר פרע לו את כל ההלוואה בשלמות.

בצר לו לקחת את בעל חובו אל רבנו זיע"א. שאלו רבינו: הוא הלוה לך כך וכך כסף? אמר הלה: כן, אבל כבר השבתי לו את כל הסכום. נענה הרב ואמר לו: אם כן אתה יכול ללכת לביתך. אך הנה פלא, הוא רוצה ללכת אבל אינו יכול לזוז... כשראה כן בכה בדמעות שלישי והודה כי לא החזיר את הכסף, ועכשיו מיד הולך הוא להשיב את הכסף לבעליו. אמר לו הרב: עכשיו אתה יכול ללכת...

חכמי פורת יוסף עם הרב שרעבי

הרב בקבלת קהל

בתפילה בכותל המערבי

מו"ר עם מרן שר התורה רבי עובדיה זצ"ל

מו"ר זצ"ל

אביהן של ישראל

גדולה היתה אהבתו של רבנו לכל יהודי, "ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא", וגם אם אותו יהודי שקע ביון מצולה של פשעים וחטאים, הושיט לו הצדיק יד מקרבת, לעבור לנתיב הנכון ולצעוד בדרך המלך.

כשמנ תורק שריחו הטוב הולך לפניו, כך היה שמו של רבנו שהתפרסם בכל קצות תבל. אנשים רבים נהרו לביתו הקטן שברחוב שילה, והמתינו בלב כוסף ורוגש לרגע המיוחל, בו יורשו להכנס לקודש פנימה ויפרקו את המועקה שבלבם לפני רבנו - צדיק הדור, היושב ומקבל באהבה רחמימית כל יהודי בכל מדרגה רוחנית שיהיה, ומנסה בכל כוחותיו לעזור לו ולהלצו מכל צרה וצוקה, וכאשר יצאו הבאים מלפניו, ראו הכל בעליל כי הוקל להם מסבלותם.

הרבנית לאה שרעבי

לצידו של רבנו זצ"ל היתה עומדת הרבנית לאה שרעבי זצ"ל לעזור לו בכל העניינים ובנוסף לזה היתה מרביית צדקה וחסד והיתה אוספת, כסף לעניים ומחלקת להם סלי אוכל ומזון ובגדים, כמו כן היתה משמשת ככלנית מקוה ודואגת לטהרת הבית, וכן מדריכה ומלמדת הנשים דרך ה' צניעות וקדושה. הרבנית לאה שרעבי זצ"ל רצתה שיהיה לה ולבעלה ילדים והלכה אצל החזון איש זצ"ל לבקש על ילדים ואמר לה שכל ביאתה לעולם רק לעזור לבעלה, ותולדותיהם של צדיקים תורה ומעשים טובים.

הגלגלים התפוצצו

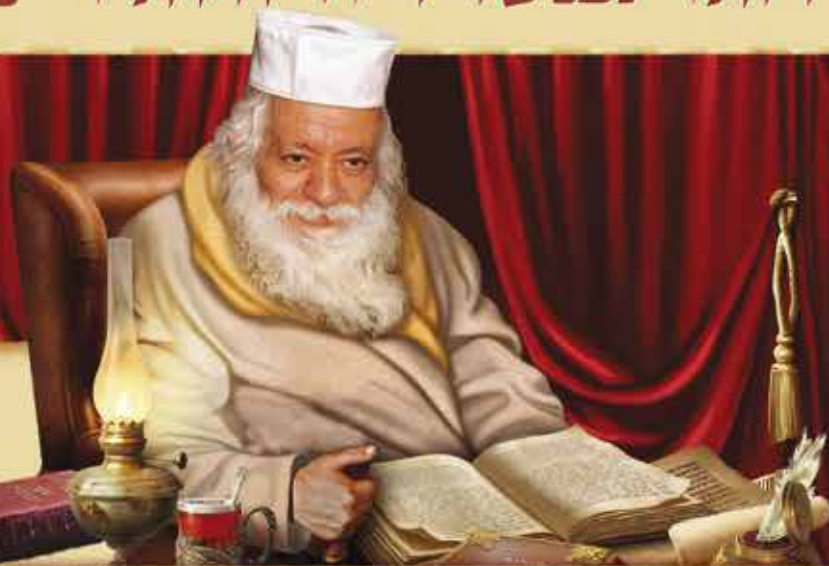
הרבנית ע"ה סיפרה, שכאשר שרר עוצר בירושלים עיה"ק, והיה אסור לצאת מפתח הבית, רבנו זיע"א יצא לרחובה של עיר ביום שבת קודש. כשראו אנשי הצבא את רבינו, מיד עצרו אותו, וביקשו שיעלה על רכבם. רבנו סירב לעלות מחמת כבוד השבת, אך הם לא ויתרו, והרימו אותו בעל כרחו אל תוך הרכב. וראה איזה פלא, כשבאו לנסוע, מיד התפוצצו כל גלגלי הרכב, החיילים הבינו מיד שבעבור רבנו קרה כל זאת, ושחררוהו.

ובשביעית יצא לחפשי...

רבנו זיע"א קידש עצמו בעשותו 'תשובת הקנה', דהיינו שהתענה במשך שש שנים רצופות, וזכה למדרגת 'ובשנה השביעית יצא לחפשי חנים' דהיינו חנים מיצר הרע, שאין יצה"ר שולט עליו.

רבנו זיע"א כבד קדושתו וצדקתו, ובכח דביקותו בתורה הקדושה, היה רואה למרחקים עצומים, וידע עתידות באופן מוחלט. והיועץ בו כשואל באורים ותומים, כל תשובה חקוקה בסלע, מדויקת להפליא. רוח הקודש היתה מפעמת בקרבו, וידע לומר נסתרות ותעלומות, אשר נסתרו מעיני בני אדם.

"עולו וארתכשו להילולא דצדיקא"

36

במהלך הערב חלק מהמשתתפים יזכו
ללבוש את גלימתו של מורנו ורבנו
המקובל המלוכין
רבנו מרדכי שרעבי זיע"א

הננו שמחים בזאת להזמיןכם

להילולא המרביית

של המקובל האלקי המלוכין ראש עדת המכונים

מרדכי שרעבי

זיע"א

רבינו

מייסד ישיבת המקובלים 'נהר שלום'

במעמד מורנו ורבנו המקובל הצדיק

בניהו שמזארי

שליט"א

רבי

ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום"

אולמי "נוף ירושלים"

רחוב שחראי 12 ירושלים

בשעה 19:30

תחילת המעמד

יום שני

ב' חשוון תשפ"ג 14.11.22 למינינים

בליזוי תזמורת מיוחדת של הזמר דוד הפצדי בהרכב מלא 6 נגנים

שי לכל משתתף

עזרת נשים פתוחה

להזמנת כרטיסים:

הרשמה חובה! הכניסה בהצגת כרטיס כניסה

02-624-9000 *6431

מס' המקומות
מוגבל

מחירים מוזלים במכירה מוקדמת

